

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 131/2012-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. marca 2012 predbežne prerokoval sťažnosť M. P., V., zastúpenej advokátom JUDr. J. V., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 28 Cb 51/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. P. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. marca 2012 doručená sťažnosť M. P., V. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. J. V., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 28 Cb 51/2009.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva: „Sťažovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu podala na Okresný súd Bratislava III dňa 7. 5. 2009, žalobu o náhradu škody, spôsobenej nesprávnym úradným postupom, v konaní vedenom OS Bratislava III sp. zn. 18C 153/02. Konanie je vedené na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 28Cb 51/2009. Keďže zo strany súdu nedošlo k žiadnym úkonom, dňa 21. 5. 2010 požiadala sťažovateľka o urýchlenie konania. Na túto žiadosť nedostala odpoveď a zo strany súdu neboli vykonané žiadne úkony. Dňa 12. 9. 2011 preto sťažovateľka podala k rukám predsedu OS Bratislava III sťažnosť pre prieťahy v konaní. Na túto sťažnosť odpovedal predseda súdu Upovedomením o spôsobe vybavenia sťažnosti zo dňa 27. 12. 2011, ktorá bola doručená dňa 5. 1. 2012 a v ktorej vyslovil, že v konaní 28Cb 51/2009 došlo k prieťahom v konaní.“

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo M. P. upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 28Cb 51/2009 bolo porušené.

2. Okresnému súdu Bratislava III sa prikazuje, aby vo veci sp. zn. 28Cb 51/2009 konal bez zbytočných prieťahov.

3. M. P. sa priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 2.000 EUR, ktoré je Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť M. P. do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia (nálezu).

4. M. P. sa priznávajú trovy konania/právneho zastúpenia vo výške 323,50 EUR, ktoré je Okresný súd Bratislava III povinný zaplatiť na účet advokáta JUDr. J. V. do dvoch mesiacov od tohto rozhodnutia“

II.

Podľa čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní návrhu je tiež posúdiť, či tento nie je zjavne neopodstatnený. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti návrhu hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 28 Cb 51/2009.

Súčasťou doterajšej judikatúry ústavného súdu je aj právny názor, podľa ktorého princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú osobu. Preto každý, kto namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany, a predtým, ako podá sťažnosť ústavnému súdu, musí požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (IV. ÚS 128/04).

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Sťažovateľka mohla na ochranu svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy podať sťažnosť na prieťahy v konaní predsedovi okresného súdu v súlade so zákonom č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“).

Podľa § 62 ods. 1 zákona o súdoch sťažnosť môže podať účastník konania alebo strana v konaní. Sťažnosť na postup súdu môže smerovať proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo porušovaniu zásad dôstojnosti súdneho konania sudcami, súdnymi úradníkmi alebo zamestnancami súdu, ktorí plnia úlohy pri výkone súdnictva.

Podľa § 63 ods. 1 zákona o súdoch sťažnosti vybavuje predseda príslušného súdu, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia sťažnosti na predsedu súdu vybavuje predseda súdu vyššieho stupňa.

Účelom sťažnosti proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa zákona o súdoch nie je potvrdenie stavu, ktorý nie je v súlade s právom zaručeným čl. 48 ods. 2 ústavy, ale poskytnutie príležitosti súdu, aby sám urobil nápravu a odstránil protiprávny stav zapríčinený nesprávnym postupom alebo svojou nečinnosťou (m. m. II. ÚS 64/97, I. ÚS 20/05). Ústavný súd preto o sťažnosti, ktorou je namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, koná iba za predpokladu, ak sťažovateľ preukáže, že účinne využil označený právny prostriedok nápravy podľa zákona o súdoch, alebo ak preukáže, že túto podmienku nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka podala sťažnosť predsedovi okresného súdu 12. septembra 2011. Podpredsedníčka okresného súdu ju v upovedomení o spôsobe vybavenia sťažnosti z 27. decembra 2011 vyhodnotila ako dôvodnú. Zároveň konštatovala že vec bude sledovať až do jej právoplatného skončenia.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 5. marca 2012, ústavný súd posudzuje podanie sťažnosti na prietahy podľa zákona o súdoch zo strany sťažovateľky iba za formálny úkon, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať. Okresnému súdu nebola bezprostredne po doručení odpovede podpredsedníčky okresného súdu na sťažnosť proti prietahom v konaní poskytnutá primeraná lehota na prijatie účinných opatrení proti zbytočným prietahom v napadnutom konaní. Až eventuálna pokračujúca nečinnosť okresného súdu by mohla spôsobiť porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, čo ústavný súd v súčasnom období nemôže posúdiť, a preto sťažnosť po predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre jej neprípustnosť.

Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto sťažovateľke nebráni, aby v prípade, ak by okresný súd v ďalšom priebehu konania nepostupoval efektívne a plynulo, podala v tej istej veci opätovne sťažnosť ústavnému súdu.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľky nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. marca 2012